

Kdy se uchylování ke snům může stát nebezpečné

Tak dneska jsem si řekl, že na všechny ty americké knihy o důležitosti snění kašlu a nebudu je již číst. Během života jsem jich přečetl mnoho a přijdte se podívat ke mně domů, mám jich plné regály, a přesto mi k ničemu nepomohly! V době, kdy mi bylo nejhůře a tato doba se táhla docela dost dlouho, mi nezbývalo nic jiného, než se obrátit k nabídkám knihkupectví a hledat rady, jak z nepříjemných myšlenek ven.

A nemyslete si, nebylo to lehké. Prošel jsem si životním peklem jak ve vztazích, tak ve financích, tak v práci. Co však bylo nejdivnější, bylo to, že jsem se považoval za chytrého, schopného činit správná životní rozhodnutí a ejhle. Podle jiných lidí jsem možná měl být spokojený, ale podle sebe jsem nebyl. Stále jsem nemohl najít ten příjemný vnitřní klid, pokoj sám od sebe, kdy by mi můj vlastní mozek hlásil, že život je fajn.

Poněvadž jsem ale dlouhodobě nemohl nalézt příjemný klid, vztah, práci a finance, trýznění v přítomnosti mě dovádělo k šílenství. Jedinou cestou k přežití byl útek. Začal jsem trávit mnoho času sám v lesích, na horách a na kole a stále přemýšlel, jak z toho ven.

Do ruky se mi za ta léta dostalo mnoho příruček, jak tyto stavy překonat a jak konečně nastolit vysněný život podle mých představ. Jednotlivá moudra jsem pečlivě přečetl a postupně aplikoval do svého života. A měsíce běžely, činil jsem mnohá rozhodnutí, měnil práce i finanční ohodnocení, ale ten příjemný pocit nepřicházel.

Nezbývalo tedy nic jiného, než se uchylovat do doporučovaného snění a zvyšovat jeho intenzitu. Když přece ti úspěšní autoři o něm tak horlivě píší, jistě musím dělat něco špatně. A tak se ze mě stal jeden velký snilek, který neustále snil o své skvělé práci, o své skvělé partnerce, o těch obrovských penězích, co jednou vydělám a jak si jich budu užívat. Místo života jsem snil a většinu času trávil přemýšlením o tom, co jednou určitě přijde.

A víte, jak to všechno dopadlo? Bylo to k ničemu. Nepovedlo se z toho nic. Zbytečné úniky z reality, promarněné žití. Jsem toho názoru, že možná ty rady někomu fungují, jinak by se asi tolik těch knih neprodávalo, ale u mě to nezabralo. Jsem přesvědčený, že mnoho lidí, podobně jako já, v těchto knihách hledá útěchu, drogu, která jim alespoň na chvíli odkryje nebe a oni spatří, že jednou to bude lepší, že jednou jim bude fajn, že jednou....

Toto jednou ale u většiny lidí nikdy nepřijde, jde jenom o navození snu, který čokoládově zasytí svého majitele.

A víte, co se mi ještě stalo? Když jsem si postupně začal měnit hlavu pomocí Emočních rovnic a konečně dosáhl svých dlouholetých představ, konečně jsem byl v nich osobně a bděle účasten, že mi mozek nehlásil radost, ale depku! Jak to? Divné, ne, vždyť jsem přece měl konečně svůj sen? No jo, ale on si mozek ve svém snu ty situace představoval jinak,

třeba s rychlejším spádem, hezčím sněhem, modřejším mořem a bělejší pískem. Realita vždy přece bývá trochu jiná.

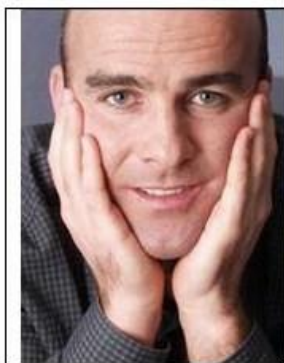
Tak dost! Řekl jsem si, jděte všichni američtí autoři propagující snění do řiti! Přestaňte oblbovat lidi, přestaňte prodávat chlácholivé drogy, které stejně většinu lidí nikam nedovedou.

Proč ne? No protože pokud si nezměníme obsah naší hlavy, bude náš počítač mozek produkovat stále to samé dokola. K tomu asi nemusím nic dodávat. Stejná data, stejná rozhodnutí, stejné výsledky, akorát starší tělo.

Kdysi moudří lidé už tisíce let v minulosti říkali: „Nebudete-li jako děti, nevidíte příjemný život.“ Kdy děti sní? Jenom tehdy, když má něco příjemného (jistého) přijít, jako vánoce, výlet a ony si představují, jaké to asi bude a nemohou dospát. Nemohou dospát znamená, že datum události je dán. Děti nesní o tom, co budou jednou dělat, jak to budou dělat, s kým to budou dělat. Jednoduše se oddávají novému dnu a žijí podle toho, co přijde.

A víte, kdo se nejvíce uchyluje ke snům? Lidé ve vězení. Pro ty je snění o době „jednou“ jediným východiskem k přežití. Pokud tedy hodně sním, ač jsem na svobodě, jsem v base. Ve svém vlastním vězení, uvězněn svými myšlenkami i situacemi.

Snění vám hezčí život nepřinese. Rozhodněte se dnes, že jej jako drogu nebudete už nikdy používat a změňte si nejprve obsah své hlavy. To je jediná cesta k lepšímu, plnějšímu a hezkému životu.

© **Napsal ing. Aleš Kalina**

Kouč v oblasti osobního rozvoje

kalina@mujkouc.cz

www.mujuvtah.cz

www.life-clinic.cz

www.mamdepku.cz

www.youtube.com/kalinaales

www.mujkouc.cz

Tento článek můžete využít pro své potřeby, pokud uvedete informace o autorovi, jeho email a odkaz na www stránky.